

Szerkesztőségi iroda:
Brassai utca 60. sz. alatt,
hová a lap szellemi részét
illető költségek
küldendők.

Kiadó-hivatal:

Pollák Mór könyvnyom-
dája, hová a hirdetések és
előfizetési pénzek bérmen-
tesen intézendők.

NEMERE

Politikai, társadalmi, szépirodalmi és közgazdasági lap,
a háromszéki „Háziipar-egylet“
és a s.-sztyörgyi „önkéntes tüzoltó-egylet“ hivatalos közlönye.

Megjelenik ezen lap heten-
ként kétszer:
szerdán és szombaton
Előfizetési feltételek:
helyben hábashordva vagy
vidékre postán küldve:
Égőz év . . . 6 ft. — kr.
Fél év . . . 3 ft. — kr.
Negyed év . . . 1 ft. 50 kr.
Hirdetmények díja:
3 hasábos petüörűt, vagy
annak helyéért 6 kr.
Bélyegdíj külön 30 kr.
Nyilttér sora 15 kr.

Előfizetési felhívás

„NEMERE“

című politikai, társadalmi és közgazdasági lap
VII. évfolyam III. negyedére.

Előfizetési feltételek:

Július—december . . . 3 ft. — kr.
Július—sept. 1 . 50 „
Külföldre fél évre . . . 4 „ — „

Az előfizetési pénzek a „Nemere“ kiadó-
hivatalának Pollák Mór könyvnyomdájába
Sepsi-Szentgyörgyön küldendők

Előfizetőinket szívesen kérjük előfizetéseiket
megújítani, miután felesleges példányokat nem nyom-
tathatunk.

A „Nemere“ kiadóhivatala.

Montenegro leverve.

A törökök, kik Montenegrot 1876-ban,
mint hadakozó felet számba se vették, kiket ek-
kor a montenegrói lázadás egészen készületle-
nül talált, okultak a mult év tapasztalatain s most
Montenegro leverésére kiváló gondot fordítottak.

A seraskier egyszerre három hadtestet kül-
dött Montenegro ellen Mehemed Ali basa, Ali
Saib basa és Szulejman basa vezérlete alatt
Mehemed Ali basa május 26-án 8000 emberrel
indult meg Montenegro ellen s a montenegrói-
akat, kik elbizakodva török földön táboroztak —
visszanyomta s e hé 8-án Rendics alatt szét-
verte. A montenegróiak vesztesége óriási volt csak
halottjuk 440 ember, köztük számos magasrangú
tiszt. Ali Mehemed basa ma az egész vassoj-
evicsei vidék ura.

Most mind a három hadoszlop egyidejűleg
működik Montenegro ellen.

Szulejman basa két héti kemény küzdelem

után keresztültört a Duga szoroson s Niksics
vára vitéz helyőrségét fölmentette az ostrom alól
— ellátta élelemmel s most északról fenyegeti
a kecsketolvajok fészket.

Mehemed és Ali Saib basák kelet és dél-
felől intéztek Montenegro ellen támadást.

Szulejman basa, ki mult héten erős állást
foglalt el Krstacnál, a Duga szoros északi
torkolatánál folytatta a támadást Niksics irányá-
ban. A harc szuronnal és yatagannal elke-
redett folyt, ember ember ellen harcolt, míg
végre a hősi törökök támadása elől meghát-
rált a kecsketolvajok tábora s így az egész
Dugaszoros, mely annyi vérontás színhelye
volt — török kézbe került.

Ha sikerül a három hadoszlopnak a cettin-
jei völgyben egyesülni, akkor az ormetelő mon-
tenegrói hősök ellen folytatott háboru sorsa el-
van döntve — s a kecskerablók fejedelme kény-
telen lesz békeért könyörögni a főváros, Cettin-
jé-be diadalmasan bevonuló törököktől.

A töröknek Montenegrot teljesen levérni
és megalázni kell, hogy a kecsketolvajok táma-
dásaitól a török hadsereg mentve lehessen.

Az orosz hadsereg a Dunánál még mind
nem képes komoly támadásra s miután a csak
papiron levő 300 ezer hadakozónak alig fele
áll harcra — Bulgária ellen komoly táma-
dásról, míg újabb hadtestek nem érkeznek —
szó sem lehet.

Az oroszok mint látszik mai napig sincse-
nek tisztában azzal, hogy mely tájon
lenne legcélszerűbb az átkelést
komolyan megkísérteni. Az orosz fi-
nancialis állapotok nem igen rózsás színűek —
— pénzszűke a hadseregnél mindinkább
érezhető, az élelmelés rossz, egész politikája pénz-
ügyi kuruzslásból és katonai fibusteriából áll s így
Oroszország fizetőképessége csak az idő kérdése
s azok, kik a békét óhajtyák, nem tehetnek okosab-
bat, mintha Oroszországnak új kölcsönök felvételét
lehelenné teszik.

A nép és jogtípró rabló háboru máris kezdi

megbuzulni magát s kilátásunk lehet arra, hogy
a nemes török nemzet fegyvereit Ázsiában és
Európában megérdemlett siker fogja koronázni.

* Oroszország összes állami adóssága 550 millió
font sterling, mely után az évi kamat 20 millió font
sterlingre rug.

* Mollinay és Rodich tábornokok jelenleg
Bécében időznek, ahova, mint mondják a legfelsőbb
meghívásra jelentek meg. Hogy mit akar ott e két
tartományi parancsnok, azt sejteti igen, de tudni nem
lehet. Annyi világos, hogy épen a montenegróiak ve-
reségei és Milán pofjosi zarándokolása alkalmából hi-
vattak föl Bécsbe s így nem látszik aplotalannak a
gyanu, hogy, mint hangsúlyozzák, a bécsi udvar kül-
lönös pártfogásába akarja fogadni a megfenyített hű-
béreseket. Akármik eőja legyen az utnak, annyi már
is bizonyos, hogy Dalmátországban és Horvátország-
ban a szláv tulók különös, épen nem ártatlan remé-
nyeket fűznek hozzá, sőt főhangon követelik, hogy
Ausztria-Magyarország menjen ki a török ellen s
nyujtsen kezet az eifenekelt montenegróiaknak.

* A rác fejedelem intést kapott Ausztria-Ma-
gyarország részéről, midőn Belgrádot elhagyta, hogy
a legesekélyebb jelenségre, mely Szerbia ellenséges
föllépésére mutatna, — mint a „D. Telegraph“ értesül,
— legott megszállják az osztrák-magyar csapatok.

Midhat Angliában. Az angolok nagy tekintélyt
vendégeket szívesen szokták fogadni és minden alkalm-
kor kiittetik, de Midhat irányában a vendégsze-
retet a végtelékig viszik, kezeiken hordozzák a nagy
szellemű államférfiut és reformátort és arról meg van-
nak győződve, hogy nincs messze azon idő, midőn a
török állam ügyeit Midhat fogja vezetni. Nemrég Mid-
hat Derby vendége volt, mivel hosszabb beszélgetést
folytatott. A miniszterelnököt is meglátogatta, sőt a
walesi herceg is fogadta közelébt Midhatot és hosz-
szabb ideig társalgott vele.

* A cár érdemrendeket osztogatott. Ardahan
vár elfoglalójának Loris-Melikoffnak és Derel tábornok-
nak a Györgyrend 3 osztályát adományozta. Ugyan
ez alkalomból nyert Heimann tábornok is egy arany,
gyémántokkal díszített kardot e felirattal: „A hősi-
ségért.“ Azt is tudják, hogy a monitorok légerőpítő
is kitüntetettek. A Györgyrend minden osztálya oly
késztetben vár a kitüntetendők melléke, hogy ha mind
kiosztatnak, az egész ügy lejárja magát, hogy kitün-
tetének fogják tartani, ha sikerül, a Györgyrend
valamelyik osztályát el nem nyerni.

TARCA.

Eszméltém . . .*)

Eszméltém s így szóltam: „Elég volt a gyászból,
Ne folyjon ezental könyeim patakja!
Letéptem a nehéz bilincset szívemről,
Habár szívszakadva!

S hogyha még oly kínos, örök sebet verna:
Rongyokká szakgatom áldatlan emléked;
Nagyon szorítotték s mit ember szenvedhet,
Atszenvettem értted.

Leverve, lesújtva, nyomorultan, árván:
Sorsom árnyával mégis szembenéztem;
Küzdöttem, akartam . . . Most végre megadom
Magamat egészen.

De mielőtt válnék: lássalak még egyszer,
Egyszer és utolsó hűd fenségében,
S bájjaidat látva, hadd lássam igazán
Mindazt, mit vesztettem.

Egy kis fény az, — néhány hervadó virágzál,
Haszlatlan reményből elfonnyadt levélkék,
S egy-egy röpke óra boldog áltatása: —
Oh, milyen csekélység!

Hogyan eltörpültök, milyen semmik vagytok,
Atélt örömek az átélt buval szemben!
Elenyésztek árnyán, mint egy porszem, mint egy
Csépp a végtelenben!

Meg kell hát tudnod, hogy semmitsem vesztöttem,
Sőt a tájdalomban, ime, újra élek!

*) Mintatvány a szerző sajtó alatt levő kötetéből, mely leg-
közelebb fog megjelenni a „Pesti Újság“ könyvkiadó vál-
latában.

Szabadság erős vagyok, dacolok sorsommal,
Feledem emléked!

Pájaidnak nincsen többé oly varázsa
S hatalmas, hogy engem feltartson utamban:
Megyek a jövendők élébe . . . A multat
Eleget sirattam.

S hogyha kényem' láttad: lásd most büszkaségem,
Mindörökké válna: lásd lelkeim erejét! . . .
S mentem, hogy szemedbe mondjam mindez s némán
Leborultam eléd.

Endródi Sándor.

Paula grófnő.

— Beszély. —

Irta: Aigner Ferenc.

Paula grófnő körülbelül 30 éves lehetett, de még
mindig egyike volt a legbájosabb jelenségeknek, mit
elégig igazol azon körülmény is, hogy K. város tásas
körében mint a „szép özvegy“ volt ismeretes. Vannak
nők az életben, kik örök ifjúsággal látszanak birni, s
ők ezek sorába tartozott.

De lépünk be elegánsul butorzott salonjába.
Paula grófnő izléses, pompás toilletten az ablak
mellett foglal helyet. A kisdő salonban kábító illatár
terjed szét, mely az ember idegzetére kellemesen s
mámorítóan hat. A „szép özvegy“ talán soha szemben,
ragyóbban nem nézett ki, mint most. Hasonlított
egy angyalhoz, ki véletlenül tévedt égi honából hoz-
zánk, a földiek körébe.

Emellett oly abrándozó, oly merengő, mi bábajos
lényének varázsát, kellemét csak növeli. Mintha csak
álmadoznék egy menyországi údvöl, arcan angyali
mosoly s az ártatlanság szűzies diósénye honol. Nagy
fekete szemében pedig váltakozva gyulad fel a szere-
lem és remény kiolthatatlan lángja.
Szóval egész külseje elárulja belső boldogságát.

Hogyne! hisz a ki szeret és akit lángolóan szeretnek,
annak van oka boldog lenni. . . Olykor-olykor kínáz
az utcára. Szemei annyi vágygyal, annyi reménnyel
csingnek a nyugzó embereken. Majd firkászódon ide-
oda tévelyegnek, mintha várna, keresne valakit; azt
például, ki több életnél: údvéne megalkotóját.

Egyszerre lángolni kezdenek halvány arcai és
szobrászi keble szokatlanul hullámnak.

Nem sokára léptek hallatszanak salonja felé. Erre
még isgottabb lesz. De azért még egy pillantást vet
az előtte álló tükörbe, mely egyszer igazít hollőfekte
haján, melynek egyik kacerka kacéran alákuszott hab-
leher vállára. Aztán oly zavarral nyomja parányi kis
kezét pihegő keblére, hogy lecsendesítse, eloszlassa
azt a gyönyör érzetet, mely e pillanatban szívére áradt.

Most hirtelen felpattan az ajtó s egy deli termett
buzárszázados lép a salonba. Es a belépő sietve kü-
zeledik Paula grófnő felé, mintha repülne a szerelem
szárnyain. Paula oly gyöngéden, szeretetteljesen ü-
vözi az érkezőt, ki hódoló tisztelettel borul lábaihoz.
Atengedi kis kezét s a térdelő férfi elborítja azt aj-
kainak csókáporával.

— Drága Paulám! — kezdé olvadozó hangon a
huszár százados (kit Romvai Elemérnek hívtak) —
ugyebar nem vártá jöttömet?

Paula édesen, tulboldogan tekintett a beszélő sze-
mei közé.

— Csaldódtam. Angyali tekintete megcáfolta föl-
tevésemet. Szíve kitálatla szándékomat, pedig én meg
akartam lépni, — folytatá tovább Romvai.

— Igen, én vártam önre, hisz a szerető szív jó
előre meg szokta érezni bekövetkezendő örömeit —
viszonzá Paula gyöngéden.

Romvai erre ugy csákolja, ugy szorítja azt a pi-
ciny, reszkető kezet, melyet bábajos kedvese egészen
hatalmába engedett.

Mindkettő együtt érez, midkettő kimondhatlanul
boldog e pillanatban.

(Folyt. köv.)

A háború.

Az ázsiai muszka haderő hátrálása.

A muszka karsi vereséget, bár szépitve a következő szeptembertől hivatalos jelentés is megerősíti, melyet az ázsiai muszka főhadparancsnokság e hó 15-én tett közzé:

Junius hetediké óta erős tüzeléssel tartattak Kars alatt a kémszemlék. Junius 9-én Mihály nagyherceg személyesen vett részt a kémszemlében. E napon a muszka csak 15 holtat veszített. Mukhtar pasa 20 zászlójából álló erősbítést kapott Inapuntból. Perukasov Alaskert és Zejdekana vonult.

A dunai átkelés kérdése.

A dunai átkelés okait fűrkészve, azt állítja a D. T. bécsi tudósítója, hogy némelyek szerint abban kell keresni a halasztás okát, mivel Szent Pétervár és London közt tárgyalások folytak s meg akarták határozni a háború határvonalait; már pedig a megállapodásig nem ereszkedhetek át a muszka hadak a Dunán. Oly állítás ez, mely nélkülöz minden alapot s ellentétben áll azon közudomással tényekkel, melyek az átkelés elhalasztását a muszka hadak felszerelési hiányában tüntetik föl. A D. T. tudósítója különben azt sem hiszi s közli, hogy az átkelés kísérletek megúsultak; Ruscuknál és Szilisztrában 759 Brailánál 487 meter széles a Duna. Lehetetlen volt a nehézségekkel megküzdni; az utóbbi napokban roppant gyorsasággal szállítottak partra a hid készletek. — E készületek szükségessé tették, hogy a dunai átkelés e hó 25-ére halaszassák.

A montenegróiak által sokáig fenyegetett Niksics vár élelemmel állatása, a legújabb hírek szerint fényesen sikerült, minthogy a törökök három ezer, élelmiszerekkel megrakott lóval vonultak oda. Nevezett várnak ellátását a megelőzőtt török győzelmei tették lehetővé, — mi annál nagyobb fontosságú mint-hogy az említett vár hadászati szempontból a tartomány kulcsának tekinthető, s ezt most a török kezé-ből kicsavarni a montenegróiak hasztalan fognának erőlködni, mivel Niksicsot, természetű fekvése és kitűnő erődítései miatt, az ellenség csak kiéhezetés által kerülné hatalmába, s mire többé már kilátás sincs. — Soliman pasa támadólag előre nyomul.

Londonból jelentik: Az angol kormány, ha az orosz hadműveletek Konstantinápolyt fenyegetését gyaníttatná, 40,000 embert küld Gallipoliba E hadtest parancsnoka Wolsley lesz, az assanik legyőzője, kinek vezérkari főnökéül egy tüzérségi tekintélyű, Brakenburg alezredes van kiszemelve. Az angol kormány a nemzetőség behívását is előkészíti; az illető javaslat közelébb már a parlament elé terjesztetik.

Bluntschli a háborúról.

Az európai híres jogtudós, Bluntschli egy németországi tudományos folyóiratban a keleti háborút teszi szemlélfődése tárgyává s e következőket írja ki:

A dunai közlekedés szabadságát nem csak az osztrák-magyar érdek követeli, hanem a német is. A meglévő nép és államjogok megvédik e szabadságot. Az új jogfejlődés e vívmányának védelmére Ausztria-Magyarország és Németország ereje elegendő volt. Muszkaország tudja ezt, s aligha fog merni az ellen tenni valamit, hogy szövetségese társainak életerekeit sértse. (Hogy mit ért ez alatt a kitűnő tudós, azt homályban hagyja. Mert a közlekedési szabadsághoz nem elég, hogy nem töltik tele kavicsokkal a folyam-ágyat)

Hogy Oláhország, mely semmiesetre sem volt török tartomány, valahára függetlenné tette magát, hát ez csak természetes fejlődés, mely sem Ausztria-Magyarországra, sem Németországra nézve nem szerencsétlenség. (A tudós ur feleli, hogy a „független” Oláhország a muszka sas körmei közt liheg.)

Hogy mikép fognak azokivül a dunai tartományok átalakulni, ahöz Németországnak semmi köze. Amde most még nincs is annak alapja, hogy a megoldás felett kétségbeesünk, melyben a három császár egyetérthet. Konstantinápoly veszedelme a távol jövőben van. Minthogy azonban egész Európának roppant érdekei vannak úgyve a Bosporuszhoz és Dardanellákhoz, és hogy egy nagyhatalom se legyen azoknak kizárólagos birtokában, legyen az Anglia vagy Muszkaország, — természetes, hogy e kérdést még akkor is, ha a török gyenge volna Konstantinápolyt megvédeni, európai háború nélkül lehet megoldani. (Kise merész állítás, hogy „mert az európai hatalmak összevesznek valami fölött, tehát nem lesz belőle európai háború.)

A haderő Karsban.

Kars leírását részletesen és terjedelmesen még a háború kezdete előtt közöltük, most vagyunk azon helyzetben, hogy Kars véderőjét is ismertetjük.

Karsban összesen 100 ágyú van és pedig 46 vont és 54 sima 24 fontos. Vajamennyi ágyú mint előlőtt. Mintegy 23 ember van Karsban, de ezekből sokan a vidéken elhelyeztet.

Ha az előnyöket és hátrányokat tekintetbe vesszük, melyek Kars megtámadásánál felmerülhetnek, a következő eredményeket vonhatjuk le:

- 1. Kars csak magaslatlalt és így a természetből is megvédve, a védelme nagy előnnyel bír.
- 2. Az egyes erődítések keresztűz által támogatathatják egymást.
- 3. Kars sziklás talaja megnehezíti a megszállási műveletek.

A tábor gyenge oldalaihoz tartozik: 1. Az erődítések oly távol vannak egymáshoz, hogy a védelmi vonal hosszúsága miatt nehezen védhető. 2. Némely erődöknek a sáncok hiánya. 3. Némely erődöknek az árkok hiánya. 4. Raktárak hiánya, melyekben az élelmiszerek tarthatnának. 5. Hiánya víznek. 6. A lőpor-tárak védtelen helyzete.

Kars védelme ezenkívül meg van nehezítve a lakosok nagy száma miatt is, mert egy ostrom vagy elzárás esetén a lakosok felelősségek a hádsereg élelmi készletét.

A „Standard”-nak írja konstantinápolyi levelezője, hogy a porta és Layard között a barátság egyre lüli és hogy a követ állása nagyon kényelmetlen kezd lenni. „E nagyvezir és Savfet pasa panaszokodnak, hogy Layard sokat követel és nem elégé barátságos, míg Layard ismét arról panaszokodik, hogy panaszai nem vétetnek figyelembe és tanácsaira nem adnak semmit. Azt is hallom, hogy a porta Layardnak több oly panaszait hagyta figyelmen kívül, melyek a porta más követeknél rögtön orvosolni igyekezett. Azt hiszi, hogy a porta nem kérdezi többet, mit és hogy gondol Anglia valamely ügyben, mert belátta, hogy Angliát csak haszon és leszárg vezeti mindenben. A porta most csupán Németországtól (?) vár barátságos tanácsokat és ha eljő az idő, melyben megkötötték a béke, első sorban Bismarckhoz fog fordulni. A szultán nagyon lehagolt. Gyakran érintkezik a német követel.”

Táviratok.

Ragusa, juu. 18. Szulejman pasa megtámadta és teljesen összezuza Nikica fejedelem és Vukotics vajda egyesült seregét s elfoglalta a Duga szorosot. A montenegróiak Ostrog felé menekültek s több mint háromszáz holtat veszettek, kik közt négy vajda és három csapatvezir volt.

Turn-Szeverin, juu. 18. Szlatinába negyven vasuti kocsi hidkészlet hozott. Mondják, hogy szétszedhető tornyos hajók is vannak a szállítmányban; s a tömérdek katonai szállítás miatt a személyvonatok félórával később közlekednek.

Milan fejedelem Bukurestet elhagyta. A „Deligrad” gözös Tekiában várakozik reá.

A fejedelem, dacára minden semlegességi nyilatkozatnak, mint döntő körökből hirlik, Muszkaország-gal titkos egyezményre lépett, melyet csak utólagos jóváhagyás végett terjeszt be a skuptsinának.

Bukurest, juu. 18. Rucauskób jelentik, hogy a várost a lakosság teljesen elhagyta. A katonaság létszáma 18,000, a vár sáncai körül 15,000 ember táboroz. Achmed Ejub pasa néhány nap előtt oda érkezett. Lennox angol vezérőrnagyú kísérve, szemlét tartott a csapatok és vár felett, s néhány változtatásokat rendelt el. Sumlában 25,000 török áll. (Lesznek ott többen is.) Az oroszok a Dunai átkelését öt ponton fogják megkísérteni. Kalafatban új útegeket emelnek.

Bukurest, juu. 18. Itt, valamint Belgrádban nagyon fel van ingerelve a közvélemény Milan utazása miatt. Különben azt hiszik, hogy Szerbia nem képes saját szakálára háborút viselni, mert csupán 2500 ember felett rendelkezik és pénztára teljesen üres. Ennek ellenében azon nézet talal hitelre, hogy Szerbia az oroszok átvonulását és a Duna átkelését Kladovánál meg fogja engedni. Risztics miniszterelnök e tervet nagyon pártolja.

Braila, juu. 18. Ide ismét sok muszka csapat érkezett és azt hiszik, hogy a dunai átkelés itt és pedig Gezet áttelében fog történni. Szererehből és Galatzból sok hadi hadianyag érkezik ide. A Dunánál felállított muszka számát 200,000-re becsülik.

Konstantinápoly, juu. 18. Thessali és Epirus nemzetősége mozgósítottak. — A nép békés, az erődítések eddig még nem kezdődtek. A Görögországhoz viszony még békés.

Bécs, juu. 18. Bilandt hadügyér tegnap huszabalan tanácskozott Rodicsal, jelen voltak: Albrecht főherceg és Molinári is a tanácskozásoknál, Andrassy és több ízben konferált Auerspergell és Rodicsal.

Konstantinápoly, juu. 18. Illetékes helyről közlik, hogy a Dardanellákban és Salonik kikötőben elszállított torpedók, villanyos és nem robbanó torpedók. Az osztrák hajók tehát nyugodtan közlekedhetnek. A tegyebb török torpedó a Dunában szinte villanyosak.

Konstantinápoly, juu. 17. Mehemed Ali pasa egy 15-iki távirata jelenti Kaloceinből: A szomszéd erőkben a montenegróiakkal heves ütközet folyt, melyben a montenegróiak megverettek és szétszalasztattak. A montenegróiak 200 halottat hagytak hátra, a törökök vesztesége 30 halott és 31 sebesült. A törökök a Dara és Regine folyó közötti helységeket mind elfoglalták. Egy 12 helységről álló kerület megadta magát. — Alisab pasa egy 15 ki skutarii távirata jelenti: A török tüzérség a montenegróiakat a szpuzi bombázás beállítására kényszerítte. A montenegróiak megkísérlelk Ioocha várát lövöldözni, de a törökök által visszaverettek; néhány helység megadta magát. — Szulejman pasától Montenegro északi részén nem érkezett sürgöny. — Az ágyuzás a Dunán egyre tart.

Bécs, juu. 18. A „D. Ztg.”-nak Londonból távirják, hogy az angol kormány Konstantinápolyt fenyegetése esetén 40,000 embert fog Volsley vezetése alatt, kinek adletusa Brackenbury alezredes lesz, Gallipoliba küldeni. Hir szerint az angol milícia zászló alá hívása is küszöbön áll.

Konstantinápoly, juu. 18. Egy Mukhtar pasától érkezett távirat szerint Molla-Szulejman környékén ütközet volt, mely alkalommal az oroszok visszanyomattak. A karsi tüzérség megakadályozza az oroszokat, hogy Kars előtt ostromműveket állítsanak fel.

Cettinje, juu. 17. Niksicsot a törökök e hó 15-én

minden harc nélkül ellátták élelemmel. Ugyanaz nap Valojevicstől igen élénk harc volt Mehemed Ali ellen 15,000 törökkel, kik teljesen megverettek. A törökök e hó 16-án Spuz és Danilovgrad közt négyyszer intéztek heves támadást, mely 2 montenegrói zászlóalj által teljesen visszaverettet. A montenegróiak később 2 zászlóaljall erőitve, a török csapatokat Kasina-Glavicáig szoritották; a törökök üldözöttvén, sietve húzódtak vissza Spuzba, 2000 halottjukat hátrahagyták. A montenegróiak vesztesége 115 halott és sebesült.

Turn-Szeverin, juu. 18. Szlatinába 40 vasuti kocsi érkezett meg pontonszerekkel. — Milan fejedelem, mint irányadó részről állítja, dacára a semlegességi ígéreteknek, egységset fog Oroszországgal aláírni. A szerbek a Timokon csapatokat pontosítanak össze.

Szt.-Pétervár, juu. 18. Innen jelentik a „P. C.”-nek: Miután gr. Suvalov szóbeli közlése az angol kormányt teljesen kielégíté, felhatalmazottat azon nyilatkozatra, hogy Muszkaország Anglia érdekeit a suzi csatornára, Egiptomra és a perzsa öbölre nézve teljesen tisztelében fogja tartani s ezt Suvalov írásbelileg tette. A követek jelentik, hogy a közlések minden udvarnál jó benyomást gyakoroltak.

A szeptembertől tudósító azt is mondja, hogy Görögország és Szerbia harcias szándéka a cárnak nem tetszik. Milan pojesti utja csakis az ő saját elhatározásának tulajdonítandó. A cár kétszer is visszatúsította Milan látogatási kérelmét.

A rác kérdésben Ausztria-Magyarországot illeti a döntő szó. Szerbia miatt a cár nem rontja el barátságos viszonyát Ausztria-Magyarországhoz s azon pillanlatlan, amelyen a rác hadsereg megindul, Szerbia eljátszotta szerepét a Balkánon.

Konstantinápoly, juu. 18. Mukhtar pasa egy 16-iki távirata jelenti egy ütközetről, mely Maschkert közelében veretett és melynél a muszka roppant vereségeket szenvedtek. — Az egyptomi csapatok már elmentek Várnára. — A szultán tegnap fogadta Hossan herceget, ki már közelébb veszi át az egyptomi csapatok vezényletét. Dervis pasa nem megy el Batumba. A kamara üléséi szerdán érnek véget.

Egy francia kiáltvány a császárság érdekeiben.

Párisban és a vidéken most áll és titkos utakon egy kiáltványt terjesztenek, mely nagyon megvilágítja Franciaország jelenlegi helyzetét. Tiltakoznak ez ellen is a kormány részéről; de legyen bármint, nem mozog az ág, ha szőlősd van.

A kiáltvány így hangzik:

„Polgárok!

A köztársaság haldoklik: A próba megtörtént, nem lehet igaz hazafi, ki e haszontalan kormányzást rendszert el nem itélné, mely rendszer miatt ontott 1793-ban annyi vér, mely rendszer felemészette millióidjainkat, mely rendszer miatt tartományokat veszítettünk. A császárság, mely békét és dicsőséget szerzett számunkra, csak a császárság menthetett meg bennünket. Es a császárság kezd már feltámadni és holnap talán már fön fog állani.

A császári politika fiatal örököse kész jogait ismét igénybe venni.

A harmadik császárság a katonai szolgálatot három évre fogja leszállítani, az indirekt adókat el fogja törölni. A szentséks függetlenségét vissza fogja nyerni és mi tartományainkat. Első dolga lesz a császárnak a félrevezetteknek megbocsátani és az államot a köztársaságtól egyszer s mindenkorra megmenteni.

Polgárok! A nap közeig: Mac-Mahon, a hadsereg, a hivatalnokok mellettünk vannak; segítük őket Adjuk vissza Franciaországnak a békét, a dicsőséget rendet és szabadságot!

Eljen a császár! Eljen Mac-Mahon!

A muszka haderő — nem hivatalos, de alapos jelentés szerint.

Nem úgy áll minden a muszka seregénél, mint kellene. Bármennyire cáfolják is, annyi tény, hogy az egész muszka sereg csak 220,000 emberből áll. E sereg — és ha a sereg még muszka is — nem lesz képes arra, hogy a törökre halálos dőfést mérjen és hogy oly diadalmat vívhasson ki, melynek koronáját Konstantinápoly elfoglalása képezne. Hivatalos jelentések szerint a hadsereg 330,000 emberből áll és a betegek létszáma csak 2700 vóna; de néha sikerült egy-egy táviratnak, mely ugyan nem hivatalos, de való, cenzura nélkül hoznánk vergődni, és e táviratok rémitő betegségekről tesznek jelentést, melyek a muszka seregben dühöngnek.

Azt mondják a hivatalos táviratok, hogy a hadsereg élelmi szerekkel jól el van látva. Hogy mennyiben igaz az, megvilágítja vizsgálatok tétettek. Odessában 90,000 mássa száma és 10,000 mássa cukor az orvosok által használhatatlanná jelentettek ki. Egy másik orvosokból álló vizsgálat bizottság kiderítette, hogy egy roppant készlet gabona, zab és más gabanában teljesen nem használható.

Sem elegendő katonaság, sem készlet. Es egy ily sereg nekimegy a Dunának. Nem csoda, ha a cár mindennap idegesebb lesz. Van reá ok elég! „M H.”

Gyurgyevo bombázata.

E hó 4-én minden ember tudta Ruscsukban, hogy Osman bey a „Hisbér“ hajó parancsnoka Medry effendi egyúttal rendeletet kaptak még az éjjel a Frosoma satornában horgonyzó gyanus vitorláshajókat átfúrni s így alásüllyeszteni. Alig szállt le tehát a nap, midőn Ruscsuk apraja-nagyja kizáródokolt a folyóhoz és annak partján várta érdeklődéssel a történendőket.

Es csakugyan rövid idő múlva a várakozók megáthették elégedve. A folyam sötét hullámai egy nagy áncóshajó hatalmas teste kezdte lefelé sikkanni, melyet még néhány kisebb-nagyobb hajó követett. — A áncóshajó „Hisbér“ már elérte a Mokaman szigetét és Frosoma csatorna felé igyekszik. Nyilbességgel rúlló tova a gőz által hajtott hajó. Már közelébe jó az állenségek partnak. Ekkor hirtelen eloltják a jelező ámpákat, a hajó megfordul és a parton levők lélekelteljesen várják a negyvenfontosok menyörgését. Nagyszerű pillanat, még a bosibozukok és cserkeszek s elfogva tekintenek a folyam azon fekete pontjaira. dély csend uralkodik, csak az örök jelezéseit hozza át a tulparttól a szél, amidőn mindenki ágyúörgések is bombasvitásokra készült már el. „Hisbér“ ismét megfordul és nyugodtan tovább megy a folyón fölfelé. Már hajnalodni kezdett, midőn Tatár várparancsnok írtatva lett, hogy Osman bey, a „Hisbér“ parancsnoka tart a torpedóktól és hajóit veszélynek kitenni nem akarja. Tahir méltányolta Osman tartózkodását és a Duna előhegységén levő Salhane ütégnek adta ki a rendeletet vitorlás hajókon a tüzet megkezdni. A tüzerek örömközléssel fogták a munkához és az ágyúörgések sűrűn következtek egymásra. Lövés lövés után esett, de a máskor oly ügyes török tüzérségnek ma egyáltalán nem volt szerencséje. A lövések legnagyobb része a vízbe esett és csak ritkán érte a part mellett levő házakat, melyek azonnal meggyuladtak. A templom melletti nagy épületre is esett egy bomba, és látni lehetett, mint hagyták el a házat a majdnem minden rubázat nélküli odaszállított muszka katonák.

Az orosz tiszték hosszú fehér köpenyükből nem mozdultak az egész tüzelés alatt. Várni lehetett, hogy az ellenség is elkezdje a tüzelést, de nem. Jól tudták, hogy egyetlen lövés az ő részükről elegendő, hogy a ruscsuki 300 ágyút „hangadással“ rá bírja. Lehet különben, hogy más utasításuk volt, de a törökök, kik egy élénk tűzharca számítottak, nagyon boszankodtak a muszka képtelenségén. Miután a nap mindegyre maga sabbra emelkedett, a három óráig tartott ágyúzást beállították. („M. H.“)

Éle Petőfi?

A „M. P.“ N-s jegyű munkatársa személyesen utazott el Szováthra és kereste fel Manasses Danielt, ki tudvalevőleg Petőfiről az ismert nagy igaztatlóságot hozó adatokat szolgáltatva. N-s ezen találkájáról a következőket írja:

Manasses széles vállú, kisdéd, zömök barna ember következőket mondotta el:

Manasset most 28 éve pünkösdi után a csonka hín 15-öd magával vették be honvédek Kolozsavrt. Mint most mondá a 68-ik zászlóaljba. A zászlóalj parancsnokának nevé elfelejtette. Kolozsavrtól Csikszeredába vitték, a hol arafatkor egy útközben jobb lábába a térdhajlás felett sebet kapván, kórházba került; a kórházba Balázs Gyuri vitte be a hátán. Itt három hétig fektült beteg; így került a muszka kezébe a többi betegekkel együtt. Szekerem Brassóba vitték. Brassóban a sebesültek száma szaporodott más Szebenből hozott betegekkel is.

A Szebenből hozott fogoly sebesültek közt volt, állítása szerint, Petőfi is, kinek jobb kartöve volt szinte megsebesítve.

Brassóból „Nagy-Olahországba“ vitték a többi mintegy 285 beteggel együtt. Itt Bukarestben 9 hétig fektüdtek. Bukarestből egy reggeltől délig gyalog viték (de hova, a város nevé elfelejtette), ott hajóra ültek s a Dunán s tengeren 4 hétig utazva Oroszországba értek. Az uton sokan elhaltak, életben mintegy 117-en érkeztek meg. Azt a helyet, hol szárazföldre értek (kijelölése szerint írva le) így nevezte meg: Gloom. Itt kiszálltak, s egy napi gyaloglás után Pétervárra vitték, melynek muszka nevé (kijelölése után írva) Preuta-Petere-nek mondja, s a hol egy nagy muszka tiszt vevén át őket, szétosztatták szerzetesével az őn, vas és sóbányákba. Közülük a hol ő volt az ónbányákba 25-ön jutottak. Arra a kérdésre: hogy hívják azt a bányát? azt felelte: hogy az a „31-ik“. A várost Kolozsavrnál sokkal nagyobbának mondotta. A bányákban muszka is dolgoztak, mert ott a hibásokat úgy bantetik.

Öltözökre nézve, azt mondja, hogy már Oláhországban elvették ruhájukat a muszkaruhába öltözteték fel. A bányákban földig érő bundájuk és sapkájuk volt télen nyáron, mert ott erős hideg van. Azt is mondta, hogy Sziberia nem volt messze tőlük.

Arra a kérdésre, kik voltak vele egy helyt, első helyen Petőfit nevezte meg, a kit kérdéseinkre így írta: Középszerű ember, gesztenyeszínű hajjal, haja éles felgöndör volt, most ösbe elegyedett a választásnál kissé kopasz; hegyes szakállat viselt, mikor Brassóban először látta s most is olyat visel. Vékony ábrázatu. Különösebb ismertető jegyül azt mondta, hogy Petőfi-nek, mikor Brassóban először látta, száájában elől az alsó fogorban egy foga csorba volt, aztán vékony, hosszú ujjai voltak.

Petőfiről általában nagy előzeretettel beszélt. Gyakorta visszatért rá. Kérdésünkre, hogy hát nálánál nem volt-e ott külön ember? Nemmel felelt. Voltak még olyan deáki emberek is s ilyen volt Tóth Péter

szentesi születésű, ki most velük, állítása szerint, haza jött, s Kovács Péter.

Petőfinek jól ment a dolga; csak másfél évig dolgozott a bányában, aztán felügyelő lett. Mint felügyelő ő vette számba a munkát s mutatta a munkásoknak, hogy kell élni az ónat. A hazáról semmit sem hallottak.

Néha beszéltek arról is, hogy vajjon megszabadulnak-e onnan. Petőfi bus, hallgatag volt többnyire; ritkán kacagott vagy egyszerű. Sohajott felesége s gyermeke után; csak ezeket sajnálta. Manasses Petőfi-nek állítólag 3 éven keresztül takarított. Ugy mondta neki örökre: „Gyűjön ön Dani, takarítsa ki a gyűjőmat.“ Ruháik előbb egyformák voltak, később Petőfi más pantallont, csizmát, rokkot és sapkát kapott. Szobájában ágy, egy asztal és egy szék volt. Mikor takarított, sokszor látta Petőfit könyökre támaszkodva, elgondolkozni.

Az iránt, hogy vajjon miféle volt Petőfi itthon, azt mondá Manasses, hogy volt sző rőla, hogy „Jó irástudó ember volt itthon, körözött; újságadó volt.“

Kérdeztük, hogy a keresztnevé nem tudja mi volt, mert sok olyan Petőfi nevű lehet; erre azt felelte: „Petőfi Sándor ur.“ S itt megjegyzem, hogy valahányszor csak rőla szólt, mindig „Petőfi ur“-at mondott. Kérdeztük, milyen természetű volt s azt felelte, hogy nem haragos, senkivel sem veszekedett soha.

Írással nem foglalkozott; az asztalán volt három könyve; kétfőben az ő képe. Kérdeztük, honnan tudja azt, hogy az ő képe volt? s erre azt felelte: „Mikor azt a képet néztem, mintha csak Petőfi urat láttam volna.“

A bányákban jól bántak velük, csak az élet volt gyenge, naponta fél font húst és 25 krajcárt kaptak. Maguk készítették el az ételt rendre. Ették pityóka, káposzta és tökből készített ételeket. Ez ételek és a kezeikben megfordult pénzek, krajcár, huszas stb. állítólagos orosz neveit is megmondta, minthogy azonban azoknak csak egyszerű hallott kiejtése után ama nevekkel csak félreértésekre adhatnánk okot, jobb ha azok egyelőre jegyzetünkben maradnak.

Manasses a bányában csak 5 évig dolgozott; minthogy elgyengült, kivették onnan és idegyvert adtak helyébe.

Manasztes mint katona, csak egyszer volt háboruban a muszka birodalomban. E háboru színhelye közel fektett a bányákhoz.

Az említett háboru 5 hóig tartott Kusten fegyverük volt, mit oroszul procanak neveznek.

A mult esztendő végén a muszka császár egy parancsot adott ki, melynél fogva a katonaságtól minden foglyot elbocsajtottak, s így őt is. E. évi január 23-án beszélt utóljára Petőfivel midőn tőle és a bányamunkásoktól elbocsajtott. Ekkor Petőfi úgy nyilatkozott, hogy most már nagy reménye van, miszerint rövid idő alatt ő is baza megy. Egyszerre 185 magyarországit bocsajtottak haza, kiket utlevéllel és pénzzel láttak el, — egy-egy kapott 385 frtnak megfelelő talért (brvo).

Muszka hajóval szállították őket — Amerika felé — Velencéig, hol a muszka felügyelő tőlük elvált. Velencében közülök egy ép alsó szováti Tóth Sándor nevű egyén tudgyuladása esvén a kórházba vitettet. Velencéből, hol kilenc napig voltak, vasuton mentek Bécsig. Midőn odaértek, a 185 szám már 174 re apadt le. Tizenegy betegség miatt elmaradt Olaszországban. Bécsben utlevelüket megvizsgálták s 10—10 forintot kaptak fejénként, — egy aranyos gallérúrtól, kinek három csillaga volt.“ Bécsben 3 napig ültek s akkor jöttek be Magyarországra.

Azt állítja, hogy Mőcsen egy Szabó Sándor nevű egyén irt neki egy kérvényt az „ügyminiszteriumhoz“ valamely állásra leendő kinevezetés végett. A kérvényhez csatolá utlevélét is, melyet Hegedűs János csendőr látott. A postai vevényt elveszítettnek állítja. E szerint legsürgősebb dolog volna ez iránt a nevezett csendőrt és a mócsi postamestert hallgatni ki.

Azon egyének, kik Kolozsavrig jöttek, a következők valának: Szabó István (cigány szentgyörgyi). Kovács Péter (Szebenből), Tóth Péter (Szebenből). Vizi Ferenc (koronkai). A hazajötték közül még a következőket nevezte meg: Balogh István (b. munkás). Horváth Gábor (b. munkás Nagy-Bányáról).

Ezek közül: Vizi Ferenc olyan, ki Petőfit szintén ismeré a bányából. Tóth Péter (katonaságtól) brassói. Horváth László (katonaságtól). Kis Miklós (b. munkás). Hétalusi. Bodor Imre (b. munkás) szegedi.

A „M. P.“ ki ezen beszélgetésnél szintén jelen volt, még azt írja, hogy Manasses kérdészetvén, ha nem tudja-e Petőfi keresztnevét, azt válaszolta, hogy Petőfi urat Sándornak hívják.

Mi igaz, mi nem igaz Manasses állításaiból, azt nem vitathatjuk e helyen. Anyai azonban áll, hogy nyilatkozatai rendkívül fontosak, s itt az ideje a legkomolyabb igyekezeti fellépésnek.

Országgyűlés.

— Jun. 19. —

Két kis javaslatot tárgyalt le a ház; az egyik a honvédervosok szervezéséről szólt, melyre senkinek se volt észrevétele s egészben véve inkább tartozott volna egy miniszteri rendelet keretében, mintsem a ház elé, mely az ily kérdések megoldására alkalmatlan. A másik javaslat a párisi kiállításban való részvételre, azaz a részvétel költségeire vonatkozott. A képviseltetés csak 150,000 frba kerül, de a takarékoskodók, élükön Zsedényivel, el akarták magukat zárni a művelt nyugattól s nekimentek a fólhatalmazásnak, mely szerin-

tk csak terhet ró az országra. Nem tudjuk, melyik a nagyobb kár, az-e, ha az ország szükséglete külföldre szorul s 3-4 millióval többet dob ki, — vagy ha iparosainknak módot nyújtunk 150,000 ezer frtal, hogy a beföldi szükséglet fedezésében versenyre kelhessenek a külföldiek?

Felhívás

az erdélyrészi gazdaközönséghez.

A magyar országos központi bizottság idei máj. hó 2-áról kelt felhívásában az összes hazai közönséget figyelmeztette arra, hogy Magyarországi részvétele az 1878-ban Párisban megnyiladó közkiállításon elhatározottat, valamint azon szempontokra, a melyeknél fogva hazánk részvétele e kiállításon szükségesnek és hasznosnak mutatkozik.

E felhíváshoz az alóliit Kolozsavrvédeki bizottság a maga részéről még bátorodik hozzátenni azt, hogy a párisi közkiállításon való tömege részvételünk kivált gazdasági szempontból léte fontos; még pedig első sorban a bor, továbbá főleg a gyapjú, valamint gabnánk és magvainak lesznek azon cikkek, melyeket a siker reményével fogunk bemutatni.

Legnagyobb fontossággal borászatunk illő képviseltetése bir, melynek bemutatására épen a legkedvezőbb, mert Franciaország a szőlőtéti iszonyu csapással küzdve, kénytelen lesz a világtáncnak tetemes részét odahagyni; mert továbbá a francián kívül legveszélyesebb versenytársunk, Németország a párisi közkiállításról elmarad; s két körülmény oly fontos tényező, melynek ügyes felhasználása hazai borászatunknak nemcsak széleskörű ismertetést, de hova-tovább nyereséges értékesítést, nagymértvű kiviteli kereskedést is biztosít.

A Párisba szánt összes kiállítványok és így természetesen a borok is előzetesen itthon fognak megbiráltatni. E birálat részletei még eddig megállapítva ugyan nincsenek, de mindenesetre gondoskodva lesz arról, hogy legavatottabb szakfelelőink szigorú és névtelen birálat alá vonják ezen borokat, nehogy valamely, a legodonosabb kezelés dacára sem oda illő termék borászatunk mindinkább terjedő és feltve őrizendő jó hírnevére homályt vessen és ez által nemcsak az egész gyűjtmenyes kiállítás sikerét apassza, hanem még az óhajta várt kereskedelmi összeköttetések létrejöttének is akadályul szolgáljon. Ez okból kérlelhetetlen szigorral kell eljárunk, mert itt már nem az egyesnek, hanem az országgesznek érdeke fogor szóban és épen ennek megóvásában s érvényesítésében áll a párisi közkiállításon közvetlen haszna és jelentősége.

Minden egyes beküldött borfajhoz egy jegyzék lesz csatolandó, mely a beküldő nevének és lakásának kívül a szőlő megnevezését, a termő talaj minőségét, fekvését, magasságát, a szüret idejét, a termelés jelentőségét, az e célra használt terület kiterjedését és a holdankénti hozamot, valamint a muszka 10 évi átlagos piaci árát és vérgé a legközelebbi vasuti állomás megnevezését tartalmazza. A szesz és savtartalom minden egyes borra nézve itt Kolozsavrtól fog annak idején meghatározatni.

A gyapjút illetőleg sürögősen felkérjük t. juhos gazdáinkat, hogy nyájáik kiválóbb állataiból kettőt kiszemelve, az egyiknek egész bundáját mosatlaul, a másikat pedig mosva a kiállításra bejelenteni és fontartani sziveskedjenek. Oly t. gazdatársak, kik fajtára vagy szüret nézve különböző juhokat tenyésztettek, természetesen tetszésükben álland mindenzen változványokat bemutatni. Ezenkívül juhbőrök is kiállíthatók és egészben lesznek bemutatandók.

(Vége következik)

Legujabb.

Bukarest, jun. 19. A muszkareregben kitört az egyiptomi szembetegség. Egyike a legveszedelmesebb szembajoknak, ragados és többnyire vaksággal végződik. Eddig már 300 muszkára ragadt, kik a moldvai kórházakba szállítottak.

Ruscsuk, jun. 19. Az orosz seregben kitört a kollera.

Konstantinápoly, jun. 19. Oltenicánál a muszkák nagyszámú gőzbárkákat vontak össze. Abdul Kerim basa főparancsnok kénytelen volt Turtukaj fejé egy 4600 fönyi repülő cserkesz-hadat indítani. A dunai átkelést most már itt komolyan lehetőnek tekintik, mivel a Duna rohamosan apad.

Bécs, jun. 19. Bukarestből jelentik, hogy a muszka haderőnek már sikerült volna Gicsit mellett lábokat megvetni s ott magukat a szigeten eláncolni. A muszka sereg Brailából parancsot kapott Macsin felé indulni. Ugyanoda nagyszámú védőtet rendeltetett. Az átkelés az egész dunai vonalon folyamatban van.

Konstantinápoly, jun. 19. Ruscsuki jelentések szerint a muszkák ott roppant előkészületeket tettek a dunai átkelésre. Nem foroghat fen kétség, hogy Ruscsuk felé akarja magát a muszka haderő átvetni a Dunán egyrészen, hol roppant hadkészletet hoztak fel s tényleg hozzá fogtak a hidveréshez, Ruscsukból borzasztó ágyútüz szakad a muszka hidverésre. A tűzérharc eredménye még ismeretlen.

Belgrád, jun. 19. Felhívatalos körökben az a hír kelt szólnyra, hogy nem Oroszország és Szarbia, ha-

nem Románia és Szerbia közt köttetett most véd- és dacsövetség, melynek egyik pontja szerint Szerbia a háború végen átengedi saját területéből a románok által lakott egész részt az oláh királynak, — ez viszont Szerbia javára lemond azon területeiről, vagy legalább egy részéről annak, amivel a felesleges cár a mai török állam szétdarabolásánál Románia fő szolgálatait fogja jutalmazni.

Bécs, jun. 19. Egyének, kik a külügyminiszteriumban gyakran megfordulnak, agyrémnek nevezik a magyar lapok azon félelmét, hogy a muszka hadsereg Szerbián keresztül fog betérni a török földre. Bizonyosság szerintök, hogy Abdul-Kerim maga is meg van győződve erről, mivel e halogatás folytán egy jótát sem változtat hadi tervén s így, ha a nagy zajjal előrántott hivatalos szerb visitte nek az volt netán a célja, hogy a török vezérben aggályokaj keltsen s őt hadállásában oly módosításokra bírja, amik eddigi védintézkedéseit gyöngytenék s az oroszok átkelését a Dunán megkönnyíték. E számítás épen a török kormányának Ausztriába helyezteté bizalmánál (oh! oh!) meghusultnak tekinthető.

London, jun. 19. „Office Reuter“ jelenti Rus csukból, e hó 18-áról: A mult éjjel a tulsó parton az oroszcsapattek közt nagyobb mvzgalmatok vettek észre: a csapatok gyurgyevőtől Slabossianak nyomultak fölfelé a folyam mentén. A mozgalom esti 7 óraker kezdőött s éjfélig tartott.

Oláhországi levelezők írja: Az orosz uralkodó családban egyenletlenség uralkodik. A trónörökös nem helyesli a mostani háborút — ő Konstantinápoly kulcsát Berlinben keresi s csak a német császárás megálásása. Anglia Franciaország megtörése után indulva Törökország ellen.

A dunai átkelés Turn-Szeverinnél és Kládovánál lesz, ide roppant mennyiségű élelmiszereket hordanak össze.

Egy a török uralkodó családoz tartozó akép nyilatkozott, hogy ha kiakarják őket Európából üzni — olyan népvándorlást idéznek elő, melyet Európa sohasem látott, mely ép oly magas hullámokat fog vetni, ekkor a Dunára mutatott, mint a Duna.

VEGYES

— A helybeli műkedvelő társulat Háromszék-megye főispánja mélt. Pócsa József ur beigtatási unnepele alkalmából f. hó 26-án a helybeli „Népkertben“ díszelőadásul „A király házassodik“ című igen jeles vigjátéket adja elő, mely előadáson vendégszereplőkül a k. vásárhelyi közművelődési egylet szini szakosztályának jelesebb tagjai közül Harmath Domokosné urnő, Pünkösti Anna k. a. s Harmath Domokos ur főgnak föllépn. Tekintve az igen tisztelt vendégszereplőknek a szini térni kitünő tehetségek, ez előre is igen sikerültek vagynak bátrak jelezni s arra a n. é. közönség szives pártolását annyival inkább kérjük, minthogy a tisztja jövedelem fele része a helybeli tüzoltó-egylet javára van felajánlva.

— A Székely-Mikó-tanodához a hétfőn tartott kuraturatusi gyűlésen dr. Szász István, Simó Dénes és Bodor Domokos segédtanárokká választattak.

— Földmívelés-ipar- és kereskedelmi miniszter ur, idei május hó 4-én 1042 sz. a. a Székely háziipar egylethez küldött magas leírata értelmében az egyesület a fonóda felállítására és a lenkiesítő intézet elhelyezése s több más ezekhez tartozó kérdések elintézése végett f. évi jul. 5-én d. e. 9 óraker a megyeház nagytermében választmányi ülést, július 6-ikán d. e. 10 óraker ugyanott rendkívüli közgyűlést tart, melyre elnöki megbizásból az egyesület minden tagját tisztelettel van szerencsem meghívni és a megjelenésre kérem. S-Szentgyörgy 1877. június 21. Tarcalli Endre egyleti titkár.

— Köröspatakan tegnapelőtt este egy csűr leégett.

— Rabló-hadjárat. Igen, valóságos hadjáratot intézett június 19-én este mintegy 30—40 oláh paraszt, kik annak rendje s módja szerint puskákkal fölfegyverkezve, Hosszszuaszó községébe rontottak s ott folytonos lövöldözés és ordítás közben rabolni, pusztítani és rombolni kezdtek. A rémület a község lakócai s különösen birtokosai között tetőpontra hágott különösen akkor, mikor a lövöldözés és ordítás közé a falu tornyarnak félrehúzott harangjai is belevegyltek vészjelentő zugsáikkal. A rablók elállották a falu fő és mellék utcáit s először is Klármann nevű izraelita birtokos lakát rohanták meg; Klármann és nejét állítólag meg is gyilkolták volna, Br. Szentkereszti, kinek birtoka van e községben nem messze az ott elvonuló vasúttól és aki épen otthon időzött, rémülve menekült ki — úgy 10 óra tájt — Schmidt nevű tagosító-mérnökkel és ennek családjával együtt; szerencséjökre az érkező vonat épen akkor állott meg a hosszszuaszó örháznál s így felszállhattak a vonatra. Balászfalván aztán — mely csak néhány percnyi távolságra van Hosszszuaszótól, — értesítették a szolgabírórt, ki az ottani csendőröket rögtön a rablás színhelyére küldte s egyuttal Nagy-Enyedről és Gy.-Fehérvárról is táviratilag katonaságot kért.

— Brutalitás. Eláll az ész, megakad a gondolat és borzadály futja át az ember egész valóját annak tudására, hogy a mívelt 19-ik század második fo-

ében is előfordulhat az alább előadandó vagy ahöz hasonló eset. A csak most lefolyt tavaszi fegyvergyakorlatra nagy-beckerekéi köz- és váltó-üggyvéd s egy-szersmind Torontálmegyei köztisztviselőben álló altüggyvéd dr. Stassik Ferenc, mint volt tetleges és jelenleg szabadsgolt állományú egyévi ünkenyése 4 hétre a Nagy-Beckereken állomásozó 29. számú cs. kir. tartalék gyalog ezredhez behivatván, szolgálalon kívüli időszakban egy párszor az egyenruhát letévé, polgári öltönyt vett magára; miért utóbbi alkalommal hivatalon kívül szóbelileg megintetett. Mely szóbeli megintés után egészen a fegyvergyakorlat bevégeztéig polgári öltönyt többé magára nem öltött, csupán a fegyvergyakorlat tényleges bevégezése napján, mit követett másnap a felszerelvény beadása, illetve a leszerelés és az igazolványi könyvecské kizsztatása — öltözött ismét polgári ruhába s ily módon elment egy sör-csarnokba, — hol több az érintett cs. kir. tartalékredebelt tiszt s azok között nevezett ügyvéd és megyei altüggyvéd századosa is mulatott — egy pohár sört inni. Hol, midőn századosa — kit a többi tisztakkal együtt illedelmesen köszöntött — meglátta, minden előzmények nélkül a táborba küldötte a tábori szolgálatot tartó századoshoz, mely utóbbi azonnal kúrta vasra verette és a következő napig a szabad lég alatt és kopasz földön kurta vason tartotta. Másnap a tábor szétoszlóvan, többször említett altüggyvéd onnan a laktanyára kísértetett s ott a tartalékezedre parancsnoka által 12 napi, — naponta 6 órai kurta vas és minden második nap bőjtelt terhesített sulyos börtönre ítélte, tett és 13 paraszt társaságában egy alig 3—4 négyz. öl területű, bűzhöd levegőű, féréggel telt sötét börtönbe zárattott be. S ezen felül még azon galádság is elkövetetett és követetik, hogy börtönéből paraszt fogoly társai piszkát hordatják s a kurta vastól mentes időben laktanya udvart sepettetnek vele.

— A sepsi-szentgyörgyi gazdasági szakosztálylalyal megtoldott felső népiskola zárvisgái 1877 jun. 28-án veszik kezdetüket, és 30-án végződnek. A IV. vagyis gazdasági szakosztálynak vizsgája f. évi augusztus hóban fog megtartatni. A vizsgák a felső népiszkola I. osztály tantermében tartatnak, melyre a nevelésügy barátai tisztelettel meghivatnak.

— Hymen. Hajdumegye és Debrecen városi adófelügyelő Babary Ferenc ur f. hó 16-án váltott fegety Brassó város egyik legelőkelőbb, közszeretethen álló polgára Kászony István mívelt lelti, szellemes és bájos leányával Mariskával. Az ég kifogyhatatlan áldása kísérje a legtisztább szerelem rózsálanca által öszekötött frigyestülendőket. Just u.

— A kézdli-vásárhelyi önkéntes tüzoltó-egylet részére szivesek voltak adakozni tek. Jancsó Géza, Benkő Lajos, dr. Longhi Angélok, Csizsár József és Nagy Gábor urak gyűjtő iven: 1) Alapítók 25 fittal: Szabó Mózesné urassz, id. Tóth István ur, ifj. Tóth István ur, Szűcs József ur keresk., Nagy Lajos ur fia Lázár, Köllönte László ur, Köllönte Mózes ur, Csizsár Mihály ur, Csizsár Pál ur szeszgy., Szabó Elek ur timár, ifj. Szentkereszty Stephánia ő nagysága. — 2.) Pártoló tagok öt évig, évenkint 2 frrtal: Stypulkowszky József ur, özv. Jancsó Józsefné urassz. gyógyysz. Török Bálint ur, Köllönte László ur, Nagy Béla ur, Szűcs Sámuel ur keresk., Fitzus Márton ur, Molnár Ferenc ur, Kovács Károly ur keresk., id. Szűcs János ur keresk., Wértán testvér urak keresk., özv. Nagy Lázárné urassz., id. Kupán József ur, Tóth Mihályné urassz., Nagy Dénes ur, Nagy Ezekias ur, Popovics József ur, ifj. Dávid István ur keresk., Fekete Albert ur ügyv., Benkő Lajos ur keresk., Székely János ur ev. frr. pap, Páncóli András ur, Bányai Gerő ur ker., id. Tóth Dániel ur szeszgy., Ambrus Albert ur, Nagy István ur, Csizsár Imre ur, Csizsár József ur keresk.

— Pártoló tagok 1 frrtal: Hoffmann Lukács ur, Keresztés István ur keresk., Binder József ur, Novák Sándor ur. — 3) Adományok: Bratter Imre ur gyógy-szerész 5 frr, Bene József ur keresk. 50 kr, ifj. Szűcs János ur keresk. 1 frr, Tóth László ur keresk. 1 frr, Tóth Sámuel ur postam. 5 frr. Dobál Lajos ur keresk. 1 frr, Török Ferenc ur 1 frr, Balogh Sándor ur ker. 5 frr. Booskor Károly ur 1 frr, Zajzon Lázár ur ügyv. 1 frr, Kökősi Károly ur ügyv. 1 frr, Barthos Károly ur ügyv. 1 frr, Jancsó Mózes ur keresk. 1 frr. Könczi Elek ur és neje Kuhn Agnes urassz. 4 frr, a tizedik tiz Szász István ur által 4 frr, ifj. Nagy Ferenc ur szeszgyáros 5 frr, Dénes Lajos ur közgyező 2 frr. — Összeg: 374 frr 50 kr. — (Folytatása következik.) —

Bécsi tőzsde és pénzek június 21.

5% Metalliques .	59.80	M. földt. kötv. .	73.—
5% nem. köles. .	55.40	Tem. földt. kötv.	72.—
1860. államköles.	110.75	Erd. földt. kötv.	71.50
Bankrészevények .	780.—	Ezüst	111.70
Hitelrészevények .	138.70	Cs. kir. arany .	5.99
London	126.90	Napoleon'd'or .	10.75

Felétles szerkesztő: Vécsey Róbert. Kiadótlajdonos: Pollák Mór.

598 szám

Arlejtési hirdetmény.

A nagyméltóságú m. kir. közmunka- és közlekedési miniszterium f. évi 6648, 6649, 6650 számú rendeleteivel az ojtói államuton követezők építkezési munkálatokat engedélyezte.

1) 40%-41% mértföld szakaszban 28, 31 sz. átérteszek újbóli építését, 40 számú hidnak javítását, és 42²⁻³ mértföld szakaszra 40 darab cserefa kerek vetőnek helyreállítását

540 frr 91 kr.

2. 43²⁻³ mértföld szakaszban fekvő 51 számú átérteszek újbóli építését, 44²⁻³ m. sz. fekvő 59 sz. hidnak javítását, valamint 44²⁻³ m. sz. szükséges új átértesz építését 469 frr 96 kr.

3. 46¹⁻⁴ — 47 mértföldszakaszban fekvő 67, 68, 74 sz. hidak javítását és 48 — 48¹⁻⁴, továbbá 49²⁻³ mértföld szakaszban fekvő támfalak helyreállítását

1046 frr 67 kr.

Ezen munkálatok végrehátásának biztosítása ezéjából f. évi július 16-án d. e. 9 óraker a háromszék-megyei m. kir. építészeti hivatal irodájában Sepszi-Szentgyörgyön, szóbeli arlejtés kizárásával írásbeli zárt ajánlatokra alapított külön-külön versenytárgyalás fog tartatni.

Vállalkozni szándékozók felhivatnak szabályszeríen készített 50 kros bélyeggel és 5% bánatpénzzel felszerelt ajánlataikat a fennebbi 3 pont alatti művelet-csoportot illetőleg elkülvönítve alóírt m. kir. építészeti hivatalhoz a záridő lefolyása előtt beküldeni vagy beadni.

Postán külvendő ajánlatok a tárgyalati nap előtti napon kell hogy beérkezzenek.

A tervek, költségvetések és feltételek alattírt hivatalnál hivatalos órákban megtekinthetők.

S. Sztgyörgy, 1877 évi jun. 18-án. Háromszék-megyei m. kir. építészeti hivatal.

Dr. HANDLER MÓR

orvos-, sebész tudor, szülész és szemész
gyógyít gyökeresen fényes és tartós siker biztosítása mellett mindennemű
titkos betegségeket;

1) az önfertőzésnek minden következményeit, ugymint
magömléseket
az ingerlékeny gyengeséget, az ondőfolyást, különösen a

tehetetlenséget

(elgyengült férfierőt);

2) huygesófolyasokat (még oly idültteket is), nemzörészek bujakóros fekélyeit és másod-
rendű bujakórt minden alakjaiban és elcsufításáiban;

3) huygesószűküléseket;

4) friss és idült nyákfolyasokat nőknel, az ugynevezett fehérfolyasát, és az onnan eredő

MAGTALANSAGOT;

5) bőrkiütéseket;

6) A huyghólyag betegségeit és mindennemű vizelési nehézségeket.

Rendel naponként: délelött 10 órától 1-ig, délután 3 órától 5-ig, és este 7 óra ól 8-ig

Lakik: Pesten, belváros, kigyóutca 2-ik szám alatt kigyó- és városházutca.
sarkán. (Rottenbiller-féle házban) 1. emelet, bemenet a lépcsőn.

Dijjal ellátott levelekre azonnal válasz adatik
és a gyógyszerék megküldetnek.

82 — 100